

Oktatási adatok, 2012/2013

A tartalomról

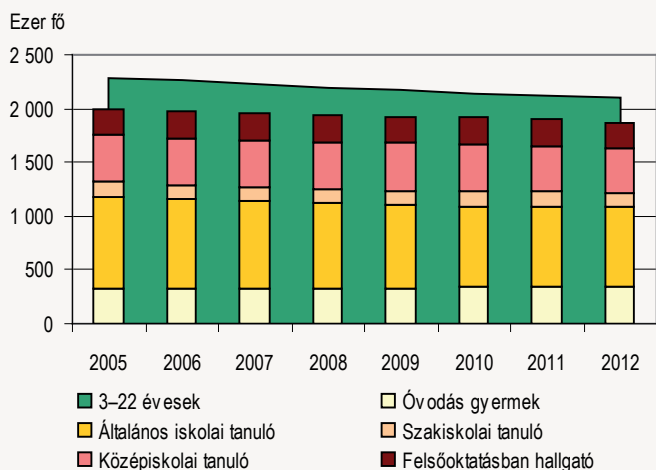
- 1 A nappali képzések főbb adatai
- 4 Intézményhálózat, pedagógusok, finanszírozás
- 4 Egész életen át tartó tanulás

A nappali képzések főbb adatai

A 2012/2013-as tanévben Magyarországon 1 millió 857 ezer (a tavalyinál 41 ezerrel kevesebb) gyermek és fiatal – az érintett 3–22 éves népesség 88%-a – vesz részt óvodai nevelésben, valamint különböző szintű nappali képzésekben. Óvodába 340 ezer gyermek jár, általános iskolai oktatásban 743, középfokú oktatásban 540 – ezen belül szakiskolákban közel 127, középiskolákban csaknem 414, – a felsőoktatási intézményekben 234 ezren tanulnak.

1. ábra

Az óvodás gyermekek és a tanulók számának alakulása a nappali képzésben

Az **óvodába** beiratott gyermekek létszámának 2008 óta tartó növekedése megtorpant, és az előző évhez képest csaknem ezer fővel kevesebb gyermek részesül óvodai nevelésben. Az óvodások 21%-a 6 éves vagy idősebb. Jelen tanévben egy óvodapedagógusra országos szinten, átlagosan 11 gyermek jut, az óvodai gyermekcsoportok átlagléttszáma 23 fő, lényegében az előző évivel megegyező. Az óvodások körében 2% a sajátos nevelési igényű (SNI-) gyermekek aránya. A közel 7 ezer érintett 78%-a integrált nevelésben részesül.

Egységes óvodai-bölcsődei csoportból 125 – a tavalyinál 10-zel kevesebb – indult, ugyanakkor az ilyen formában ellátott, óvodáskorúnál fiatalabb gyermekek száma 5%-kal, 550 főre emelkedett. Velük 206 főfoglalkozó

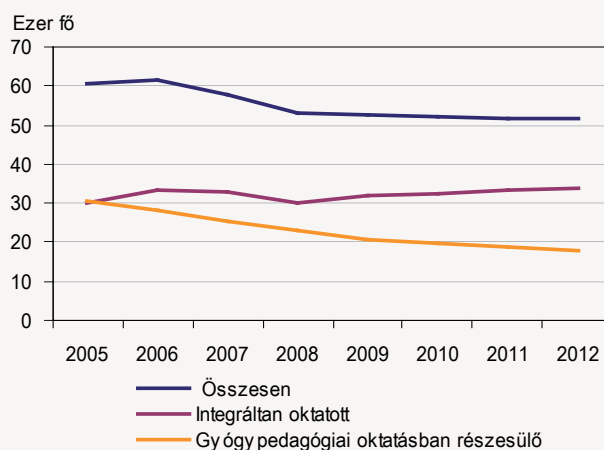
zású óvodapedagógus és 228 dajka, illetve gondozó foglalkozik, összességében 9 fővel többen, mint egy évvel korábban. A **korai fejlesztés és gondozás** rendszerében működő feladatellátási helyek száma az előző évhez képest 11%-kal nőtt. 4900 6 évesnél fiatalabb korú megkésett vagy eltérő fejlődésű gyermek komplex ellátásáról mintegy 900 főfoglalkozású pedagógus gondoskodik immár 228 helyen.

Az **általános iskolai** tanulólétszám tovább csökkent, bár az előző évekhez képest lassuló ütemben. Jelenleg a nappali oktatásban 743 ezren tanulnak, 5 ezerrel kevesebben, mint egy évvel korábban. Az egy pedagógusra (10 fő), illetve az egy osztályra jutó tanulólétszám (20 fő) lényegében nem változott az elmúlt években.

Az általános iskolákba járó sajátos nevelési igényű (SNI-) gyermekek száma összességében 400 fővel, 51 ezerrel csökkent. Ez – hasonlóan a tavalyi tanévhez – az általános iskolások 6,9%-át jelenti. Arányuk Dél-Alföldön a legmagasabb (11%), az országos átlagot 4 százalékponttal meghaladó, míg Észak-Alföldön és Közép-Magyarországon a legalacsonyabb (5%). Nemek szerint nagy az eltérés a sajátos nevelési igényű gyermekek arányában, a fiúk esetében arányuk 8,8, a lányok esetében 5%. Az általános tantervű osztályokban integráltan nevelt sajátos nevelési igényű tanulók hányada a 2012/2013-as tanévben tovább emelkedett, országos szinten megközelíti a 66%-ot, ami 34 ezer főt jelent.

2. ábra

Az SNI-tanulók számának alakulása az általános iskolákban

Az általános iskolai napközis és iskolaotthonos osztályokba járók aránya egy százalékponttal tovább emelkedett, jelen tanévben megközelíti a 48%-ot. Országos szinten az alsó tagozatos tanulók több mint negyötöde részesül napközis ellátásban. A régiók közötti eltérések továbbra is jelentősek: míg Dél-Dunántúlon a kisiskolások 85, addig Észak-Magyarországon csupán 70%-a vesz részt délutáni foglalkozásokon. Az iskolai étkeztetésben részesülők aránya is egyre magasabb, jelenleg a tanulók 74%-a jut legalább naponta egyszer meleg ételhez az iskolákban. Területi különbségek itt is megfigyelhetők: legmagasabb az ará-

nyuk Észak-Alföldön és Dél-Dunántúlon 80, legalacsonyabb Közép-Dunántúlon 67%.

A tanulólétszám csökkenéséből adódóan évről évre kevesebb a 8. évfolyamot sikeresen befejezettek száma. 2012-ben nem egészen 95 ezer nyolcadikos végzett nappali oktatásban, az egy évvel korábbi 100 ezerrel szemben. A végzetek nagy része továbbtanul, a jelen tanévi 9. évfolyamos középfokú oktatásban részt vevő tanulókból közel 93 ezer az előző tanévben végezte el a 8. évfolyamot. A tovább nem tanulók munkaerő-piaci pozíciói a leggyengébbek, nagy részük szakmai végzettség hiányában munkanélkülivé válik.

A lemorzsolódó, leszakadó rétegekről az ún. **korai iskolaelhagyók arányának** számításával nemzetközileg is összehasonlítható információhoz juthatunk. Korai iskolaelhagyóknak nevezzük a 18–24 éves népességből azokat, akik az oktatási, képzési rendszerből végzettség nélkül, vagy alacsony szintű (legfeljebb alafokú) végzettséggel kerülnek ki, és semmiféle további oktatásban, képzésben nem vesznek részt. Az Európa 2020 stratégia célkitűzései között szerepel a korai iskolaelhagyók arányának 10% alá csökkentése európai szinten. Európai átlaguk évről évre alacsonyabb, 2011-ben már csak 13,5% volt, és Magyarország a 11,2%-os értékével a kedvezőbb helyzetű országok közé tartozik. A 2012. évi országos adatok alapján a lemorzsolódók aránya továbbra is alacsonyabb a nők esetében (10,7%), férfiak esetében 12,2%, és a nemek közötti különbségek kismértékben csökkentek.

A régiók szerinti számottevő eltérések változatlanul fennállnak, miközben sorrendjük átrendeződött: a legkedvezőbb a korai iskolaelhagyók aránya Közép-Magyarországon (8,5%), a 2011-es ranglista éléről Nyugat-Dunántúl az 5. helyre került az országos átlaggal majdnem megegyező (11,4%-os) arányával. Tovább romlott Észak-Alföld és Észak-Magyarország helyzete, előbbi aránya 5, utóbbi 4 százalékponttal volt magasabb az országos átlagnál.

A 2012/2013-as tanévben a **középfokú oktatás** nappali rendszerű képzésében tanulók száma 540 ezer fő, ami 27 ezerrel – közel 5%-kal – kevesebb, mint az előző tanévben.

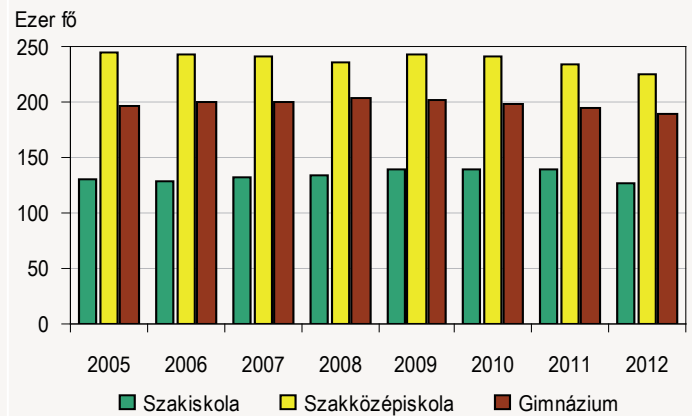
Érettségit nem adó szakiskolákban a diákok száma a teljes középfokú átlagánál nagyobb mértékben, közel 9%-kal esett vissza, így ebben a tanévben itt 12 ezerrel kevesebben, csak 127 ezren kezdték meg tanulmányaikat, ami az összes középfokú oktatásban részt vevő 23%-a volt, a korábbi 25% helyett. A csökkenés elsősorban a képzés átalakításával, az előrehozott szakképzéssel, ezzel párhuzamosan a képzési idő rövidülésével függ össze. Az SNI-tanulók aránya a köznevelési feladatellátási helyek közül a szakiskolákban a legmagasabb, 13%, a gyógypedagógiai oktatást nyújtó speciális szakiskolák miatt. Ebből adódóan az integráltan oktatott SNI-tanulók aránya is itt a legalacsonyabb, 43%.

A középiskolások száma közel 15 ezer fővel (3,4%-kal) csökkent. A 414 ezer középiskolásból az idei tanévben 224 ezren szakközépiskolába, 190 ezren gimnáziumokba járnak. Mindkét iskolatípusban kevesebb a diák, a gimnáziumoknál a csökkenés megközelíti a 3, a szakközépiskoláknál a 4%-ot. A középiskolákban az SNI-tanulók száma 6 ezer fő, ami a középiskolások 1,5%-a, akik szinte valamennyien integrált oktatásban részesülnek az általános tantervű osztályokban.

Az érettségit adó középfokú oktatási intézményeket változatlanul a lányok választják nagyobb arányban, 82%-ban, szemben a fiúk 71%-os arányával. Iskolatípusonként is különbözik a nemek szerinti összetétel. A gimnáziumokban ez évben is a lányok (57%), míg a szakiskolákban a fiúk (62%) vannak többségben. A szakközépiskolákban a fiú-leány arány egyre inkább közelít egymáshoz, az idei tanévben 51–49%, az elmúlt évnek 52–48%-kal szemben.

3. ábra

A középfokú oktatás nappali képzésében tanulók számának alakulása

Ebben a tanévben a szakmai képzést nyújtó intézmények (szakiskolák, szakközépiskolák) szakképző évfolyamain 159 ezren tanulnak, 1420 fővel kevesebben az elmúlt évinél.

A tavalyi évhez hasonlóan ismét a műszaki tanulmányokat folytatók aránya a legmagasabb, 34%, ezenkívül a szolgáltatás, valamint a gazdaság és irányítás képzési területeket választották még nagyobb arányban, az előbbi 26, az utóbbi 18%.

1. tábla

Szakmai képzésben tanulók és végzetek, 2012

(fő)

Képzési terület	Tanulók száma		Sikeres szakmai vizsgát tett tanulók száma	
	szakiskola	szakközépiskola	szakiskola	szakközépiskola
Tanárképzés, oktatástudomány	–	349	–	122
Művészetek	1 734	10 444	577	2 073
Társadalomtudományok	–	455	–	112
Gazdaság és irányítás	12 149	16 253	3 261	6 890
Természettudományok	–	30	–	29
Informatika	67	6 416	69	2 536
Műszaki tudományok	43 523	11 162	16 023	5 319
Mezőgazdaság	4 358	1 508	869	721
Egészségügy, szociális gondoskodás	1 692	7 958	304	2 035
Szolgáltatás	27 488	13 061	9 636	5 828
Összesen	91 011	67 636	30 739	25 665

2012-ben közel 74 ezren – az előző évinél 2,6 ezer fővel kevesebben – szereztek érettségi bizonyítványt, az egy évvel korábbihoz képest 1 száza-

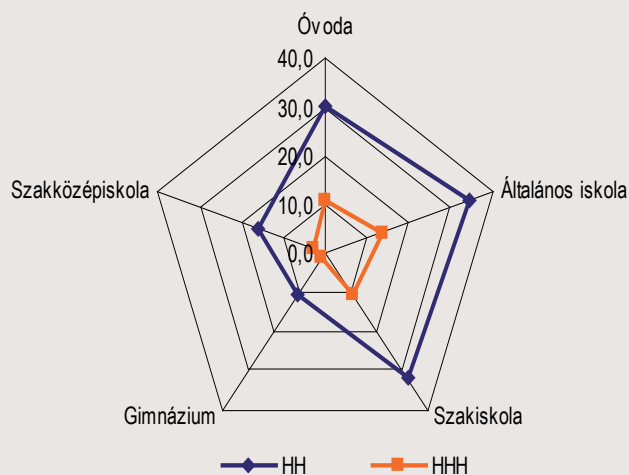
lékponttal többen, 52%-os arányban gimnáziumban és 48%-ban szakközépiskolában.

A sikeres szakmai vizsgát tett tanulók száma a szakiskolában csaknem 31 ezer, a szakközépiskolákban pedig 26 ezer fő volt. A szakiskolákban végzetek számának előző tanévhez viszonyított kiugró, közel 40%-os növekedése alapvetően a képzés átalakításával, az előrehozott szakiskolai szakképzés bevezetésével függ össze.

A **hátrányos helyzetű (HH)**¹ tanulók száma (456 ezer) egy év alatt – összhangban a tanulók számának csökkenésével – 16 ezerrel lett kevesebb, arányuk közel fél százalékpontos csökkenéssel most 28%. A szintenkénti és a területi különbségek is a tavalyihoz hasonlóan alakultak. Észak-Magyarországon és Észak-Alföldön a veszélyeztetett helyzetű tanulók aránya kiugróan magas (44% feletti), míg Közép-Magyarországon és Nyugat-Dunántúlon a legalacsonyabb (16% alatti). Az általános iskolások között a legnagyobb a hátrányos helyzetű tanulók aránya, csaknem 35%, a gimnáziumokban mindössze 10%.

4. ábra

Hátrányos helyzetű (HH) és halmozottan hátrányos helyzetű (HHH) tanulók aránya, %, 2012/2013

A **halmozottan hátrányos helyzetű (HHH)** gyermekek száma a köznevelésben 157 ezer, majd 9 ezerrel kevesebb, mint 2011-ben, arányuk 10% alatti. A HHH-s tanulók területi megoszlása még szélsőségesebb, mint a hátrányos helyzetűeké: az Észak-Alföldön hétszer akkora arányban élnek kiemelten veszélyeztetett tanulók, mint Közép-Magyarországon. Oktatási szintek szerint is megfigyelhető ez a különbség: az általános iskolákban a tanulók 13%-a halmozottan hátrányos helyzetű, a gimnáziumokban csupán 1,4%-a.

A **felsőoktatásban** a kifutó egyetemi és főiskolai szintű képzések helyét fokozatosan – az ún. bolognai folyamat során kialakított – egymásra épülő képzési ciklusok veszik át. Az alap-, és a mesterképzés – a jogszabályi meghatározás szerint – osztatlan vagy osztott formában történik, és ezt követheti a doktori képzés. Emellett tanulási lehetőséget nyújt a felsőfokú szakképzés, mely felsőfokú végzettségi szintet nem biztosít, valamint a szakirányú továbbképzés is.

2012-ben részben a finanszírozási rendszer és a keretszámok átalakítása miatt, valamint demográfiai okokból az előző évhez viszonyítva 17%-kal kevesebb, 84 ezer fő volt a felsőoktatási nappali képzésekre felvételizők száma. Az első helyen választott szakok között a műszaki képzések vették

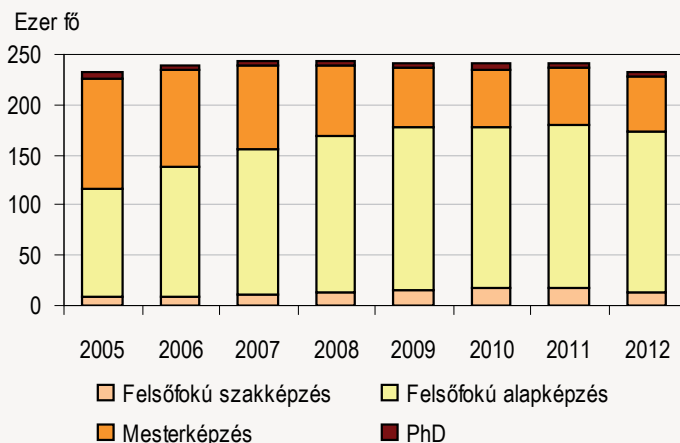
át a vezető szerepet (17%). Ezen a területen a legmagasabb az állami ösztöndíjas létszámkeret. A gazdaságtudományi szakok annak ellenére tartották meg második helyüket (15%), hogy minimális kivételtől eltekintve csak önköltséges helyeket hirdettek meg. A harmadik helyen továbbra is a bölcsészettudományi programok szerepelnek a ranglistán (12%).

Bár 5 ezer fővel kevesebb hallgatót vettek fel, mint egy évvel korábban, a felvettek aránya a jelentkezőkhez képest mégis jelentősen emelkedett, 2012-ben elérte a 73%-ot (alapképzésben 76%, mesterképzésben 64%), az előző évi 66%-kal szemben. A természettudományi képzésekre sikerült a legnagyobb arányban (94%-ban) bejutniuk a jelentkezőknek, ezt a jogi és a gazdasági területek követték 84%-kal. Változatlanul a művészeti szakokon a legalacsonyabb a bejutók aránya (40%), ami az előző évihez képest jelentősen, 13 százalékponttal emelkedett.

A felsőoktatási intézmények nappali képzésein tanulók száma a 2012/2013-as tanévben 234 ezer fő, az előző évhez képest majd 8 ezerrel kevesebb. 211 ezren (90%) alap-, mester- vagy osztatlan képzésben vesznek részt, emellett felsőfokú szakképzésben csaknem 14 ezren, szakirányú továbbképzésben alig 400-an, doktori képzésben pedig 5,3 ezren folytatják tanulmányaikat. Az egyetemi, főiskolai programok lassan kifutnak, csupán a hallgatók 1,4%-a, 3,3 ezer fő tanul ezeken a képzéseken.

5. ábra

A felsőoktatási intézmények nappali képzésein tanuló hallgatók számának alakulása

A nappali alap- és mesterképzésben részt vevők képzési területenkénti megoszlása szinte teljesen megegyezik az előző évvel. A hallgatók a műszaki képzésterületet részesítik előnyben (arányuk 21%), 500 fővel többen tanulnak e területen, mint 2011-ben, annak ellenére, hogy az egyetemisták, főiskolások száma összességében csökkent. Népszerűség szerint az első között vannak még a gazdasági (17%) és az egészségügyi képzések (12%). A költségviselés formája szerint a felsőoktatási képzésben részt vevő lehet: – magyar állami ösztöndíjjal támogatott, – vagy magyar állami részösztöndíjjal támogatott hallgató, – illetve önköltséges, aszerint hogy az állam a képzés költségeinek 100, 50%-át viseli, vagy pedig azokat teljes egészében a hallgatókra terheli. (Emellett, akik korábban kezdték meg tanulmányaikat, azok folytathatják a képzésüket államilag támogatott formában.)

A felsőoktatás finanszírozásának változtatása következtében – melynek lényeges eleme az állami ösztöndíjas keretek nagymértékű, tanulmányi területenként differenciált csökkentése, – a nappali képzésben részesülő hallgatók között tovább csökkent a valamilyen államilag támogatott képzésben tanulók

¹ **Hátrányos helyzetű** gyermek, tanuló az, aki családi körülményei, szociális helyzete miatt rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult a jegyző megállapítása szerint. Közülük **halmozottan hátrányos helyzetűnek** tekintik azokat, akiknek szülei legfeljebb nyolc évfolyamot végeztek el sikeresen az iskolában, vagy akit tartós nevelésbe vettek.

aránya, míg tavaly 73, addig 2012-ben már csak 70% (164 ezer fő) volt. 2012-ben 35,6 ezren kapták kézhez diplomájukat, alig valamivel többen, mint tavaly. 9 ezer sikeres záróvizsgát tett hallgató nyelvvizsga hiánya miatt nem szerezhettek oklevelet, számuk egy év alatt 10%-kal csökkent.

Intézményhálózat, pedagógusok, finanszírozás

A köznevelési **feladatellátási** helyek száma lényegében nem változott, csak az óvodáké csökkent valamelyest. A felsőoktatásban jelenleg 66 intézmény – a tavalyinál 2-vel kevesebb – működik, és a képzési helyek száma 253-ra mérséklődött. A feladatellátási helyek fenntartók szerinti összetétele szintenként különböző: a nem állami fenntartásuk aránya a legmagasabb (58%) a felsőoktatásban, a legalacsonyabb az óvodák között (mindössze 12%), a középfokú oktatásban pedig 48%.

2. tábla

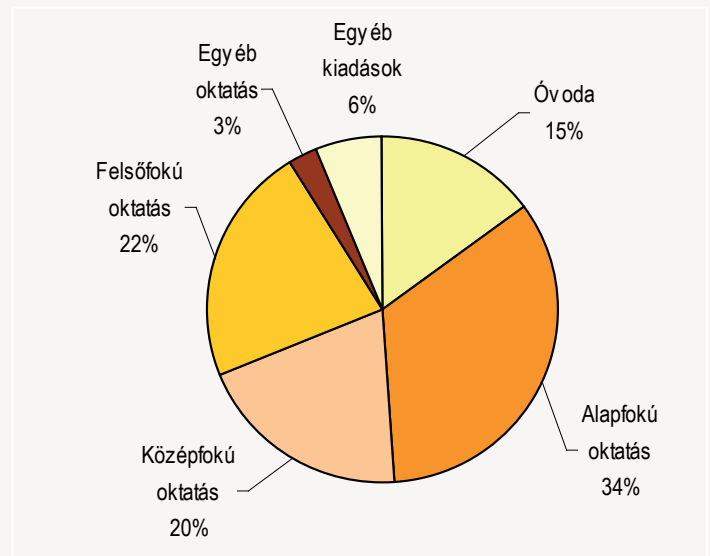
A feladatellátási helyek, intézmények és pedagógusok száma fenntartók szerint, 2012/2013

Megnevezés	Állami	Nem állami	Összesen
	fenntartó		
Feladatellátási hely, db			
Óvoda	3 793	528	4 321
Általános iskola	2 729	522	3 251
Szakiskola	484	359	843
Gimnázium	385	492	877
Szakközépiskola	516	405	921
Felsőoktatás	28	38	66
Pedagógus, fő			
Óvoda	27 548	2 901	30 449
Általános iskola	62 067	9 981	72 048
Szakiskola	8 262	2 185	10 447
Gimnázium	11 504	6 347	17 851
Szakközépiskola	15 221	3 762	18 983
Felsőoktatás	17 092	3 463	20 555

A 2012/2013-as tanévben a köznevelési intézményekben közel 150 ezer fő foglalkozású **pedagógus** dolgozik, összességében csaknem ezer – ezen belül az általános iskolákban 500 – fővel kevesebb, mint egy évvel ezelőtt. A felsőoktatásban 800 oktatóval csökkent a létszám. A jelenlegi 21 ezer oktatóból 76% teljes munkaidőben, 7% részmunkaidőben, 17% megbízással foglalkoztatott, arányuk hasonló a tavalyihoz. Az egy pedagógusra jutó tanulók száma a köznevelés egyik szintjén sem változott, kivéve a szakiskolákat, ahol a tanulók létszámának csökkenésével a mutató értéke 13-ról 12-re mérséklődött. Alapfokon 10, a gimnáziumokban 11, a szakközépiskolákban pedig 12 tanuló jut átlagosan egy pedagógusra. Az egyes régiók közötti különbségek változatlanok maradtak: Közép-Magyarországon valamennyi képzési szinten e tanévben is az átlagosnál kevesebb tanuló jut egy pedagógusra, Észak-Magyarországon és Észak-Alföldön pedig több. A felsőoktatásban a 2000-es évek eleje óta az egy oktatóra jutó hallgatók létszáma 8-ról 11 főre emelkedett. 2011-ben az állami költségvetésből mintegy 1212 milliárd forintot fordítottak oktatási kiadásokra, 4,1%-kal kevesebbet, mint 2010-ben. Ez az összeg a GDP 4,3%-a, ami 0,4 százalékpontos visszaesést jelentett. A teljes összegből a köznevelés (óvoda, alap- és középfokú oktatás) 833 milliárd, a felsőfokú oktatás pedig 271 milliárd forintot használt fel, az előző évekhez viszonyítva közel azonos arányban. 2010-hez hasonlóan a személyi jellegű ráfordítások tették ki a költségvetési **oktatási kiadások** 48%-át, felhalmozásra és felújításra azonban kisebb hányad, 5,5, illetve 2,5% jutott.

6. ábra

A költségvetés oktatási kiadásainak megoszlása, 2011

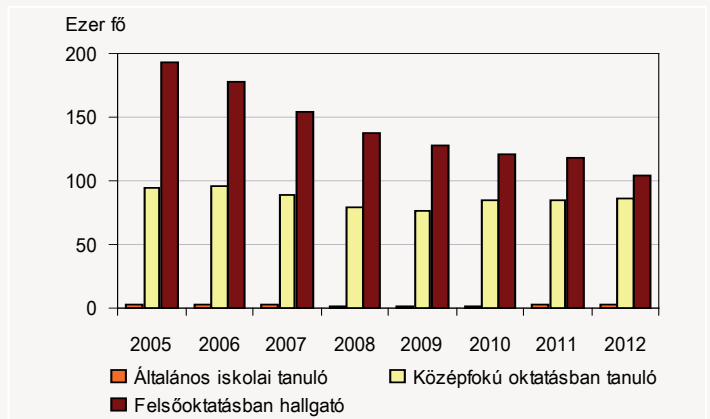
Egész életen át tartó tanulás

Mára szinte mindenki számára egyértelművé vált, hogy a tanulás nem csak fiatalokban része az életünknek, hanem egész életen át tartó folyamat. Az új ismeretek megszerzése alapvetően a munkaerő-piaci igényeknek való megfeleléshez szükséges, de mindinkább kell a hétköznapi életben való boldoguláshoz is. Vannak, akik körülményeik vagy adottságaik miatt nem tudják iskoláikat nappali rendszerű képzésben befejezni, számukra a felnőttoktatás, illetve az iskolarendszeren kívüli felnőttképzés biztosít tanulási lehetőséget.

A tanulók 16 éves kortól iskolai tanulmányaikat a nappali oktatás helyett a **felnőttoktatás** keretei között is folytathatják, többnyire levelező, valamint távoktatási formában, melyek jobban igazodhatnak a résztvevők esetleges munkahelyi, családi vagy más irányú elfoglaltságaihoz, meglévő ismereteihez, életkorukhoz. Az alapfokú oktatásban évek óta kétezer fő körüli a felnőttoktatásban részt vevők száma. A középfokú oktatásban – a tavalyihoz hasonlóan, – közel 86 ezren képzik tovább magukat, de míg a szakiskolákban folyamatosan többen tanulnak, addig az érettségit adó középiskolák népszerűsége erőteljesen csökken. Az elmúlt 5 évben a szakiskolai felnőttoktatásban tanulók száma megduplázódott, a szakközépiskolákban és gimnáziumokban viszont összesen 10 ezer fővel csökkent. 2012-ben a felnőttoktatásban sikeres érettségi vizsgát 9,6 ezren, szakmai vizsgát pedig majdnem 8,5 ezren tettek.

7. ábra

A tanulók számának alakulása a felnőttoktatásban

A közneveléshez képest a felsőoktatásban sokkal jelentősebb a nem nappali képzés súlya. Bár 2004 óta folyamatosan csökken az esti, levelező vagy távoktatás keretei között tanulók száma, – 2012-ben az előző évekhez viszonyítva jóval nagyobb ütemben, több mint 11%-kal – arányuk még mindig meghaladja a 30%-ot, így kevesebb mint 105 ezren iratkoztak be nem nappali képzésre. A felsőoktatáson belül szintenként jelentősen eltér a nem nappali képzésekre járók részesedése. Míg a szakirányú továbbképzéseken részt vevők 97, addig a felsőfokú szakképzéseken csupán 17% választja e formák valamelyikét.

A hallgatók számához hasonlóan évről évre csökken az oklevelet szerzők száma is a nem nappali képzésekben, 2012-ben 13,9 ezren fejezték be sikeresen tanulmányaikat, az előző évinél közel 2%-kal kevesebben.

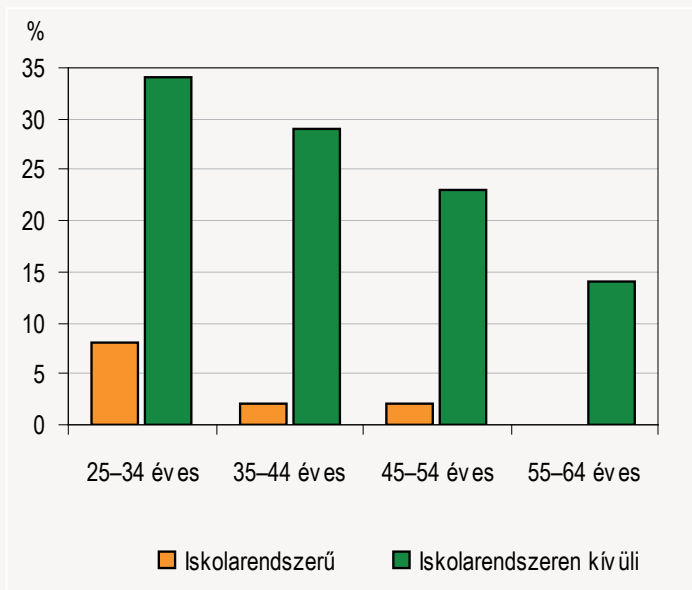
2012-ben – az Európai Unió jogi szabályozásával összhangban – a felnőttek oktatásban, képzésben való részvételéről önálló adatfelvételt hajtottunk végre a 25–64 éves népességre kiterjedően. Eszerint a megkérdezést megelőző egy évben a vizsgált népesség 27%-a vett részt – iskolarendszerű, illetve iskolarendszeren kívüli – oktatásban, képzésben. Nemek szerint vizsgálva megfigyelhető, hogy a nőknek több mint 28, a férfiaknak csak alig több mint 25%-a tanult. Ennél is lényegesebb eltéréseket mutatnak az iskolai végzettség szerinti adatok. Míg a legfeljebb nyolc általános iskolai osztállyal rendelkezők mindössze 10%-a vett részt a tanulás valamilyen formájában, a legalább érettségivel rendelkezőknél ez az arány már meghaladta a 30, a diplomásoknál pedig az 50%-ot.

A tanulás a fiatal felnőtt, 25–34 éves korosztály körében volt a legnépszerűbb, közel 40%-uk vett részt valamilyen képzésben, míg az 55 év feletti korokban nem érte el a 15%-ot. A felnőttkori tanulásban a legaktívabbak a foglalkoztatottak voltak, részvételi arányuk meghaladta az egyharmadot, míg a munkanélküliek esetében arányuk alig valamivel több mint egyhated és az inaktív népességből pedig ennél is kevesebb.

Iskolarendszerű képzésben a 25–64 éves népesség elhanyagolható hányada, mindössze 3,2%-a tanult, mintegy kétharmaduk a felsőfokú diploma megszerzéséért. A tanulmányok megkezdését első helyen a munkával kapcsolatosan indokolták.

8. ábra

Az oktatásban, képzésben részt vevők aránya korcsoportonként

Az iskolarendszeren kívüli képzésben a felnőtt népesség 25%-a vett részt. Főként a képesítést nem nyújtó szakmai tanfolyamok voltak népszerűek, ezeket a képzéseket a 25–64 évesek több mint 10%-a látogatta. A felsőfokú végzettségűek emellett még élénken érdeklődtek a konferenciák, szemináriumok, nyelvtanfolyamok és csapatépítő tréningek iránt is.

További információk, adatok (linkek):

[Táblázatok](#)

[Módszertan](#)

Elérhetőségek:

Mariann.Csernyak@ksh.hu

Telefon: (+36-1) 345-6844

[Információs szolgálat](#)

Telefon: (+36-1) 345-6789

www.ksh.hu